

พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ
Behavioral health of nursing students nursing
University chalermkanchana sisaket

ดร.สุชีราภรณ์ ฐวานนท์¹ ธนิตา สติตอุตสาคร²

¹หมวดศึกษาทั่วไป ²คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
99 หมู่ 6 ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ 33000

*E-mail: tanickc@yahoo.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษและความเป็นมาของพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ โดยใช้แนวคิดทฤษฎีของเพนเดอร์ กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ จำนวน 211 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 และค่าความเที่ยงของพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพเท่ากับ 0.90 จากการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) โดยจำแนกเป็นรายด้าน ส่วนมากด้านที่เลือกทำมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ มีพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.15$) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ และพัฒนาพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของบุคคลให้ดีขึ้นสืบไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมสุขภาพ

Abstract

The objectives of this research were to study Nursing students' behavior and background information regarding their health promotion. These students were enrolled in the Nursing curriculum, Chalermkanchana University. Pender's health promotion model was utilized in the study. The sampling population consisted of 211 Nursing students who were studying at Chalermkanchana University, Sisaket campus. Questionnaires were used for collecting data. Cronbach's alpha coefficient was employed for reliability purpose which yielded an overall figure of 0.85 for the instrument while content validity concerning health promotion was found to be 0.85. Results from the study showed that the sampling population had an overall health promotion behavior at an average level ($\bar{X} = 3.00$). For each particular behavioral area, spiritual well-being was most important.

This area was most regularly conducted and received the highest average figure ($\bar{X} = 3.15$). The study also found that there was statistical significant difference when areas of the sampling population's behavior were analyzed. Results from this research study could therefore be used for developing Chalermkanchana University Nursing students' desired health behavior. The students' quality of life and health could then be further promoted as appropriate.

Keywords: health behavior.

1. บทนำ

การสร้างเสริมสุขภาพ คือ การทำให้มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพและสามารถปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อเพิ่มพูนคุณภาพ ระดับความผาสุกของบุคคล เพื่อให้ตนเองมีภาวะสุขภาพดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม (Pender, 1996, 1, อ้างถึงใน ยุพิน ตันอนุชิตติกุลม, 2554, 4) การมีพฤติกรรมสร้างเสริมมีกิจกรรมที่ควรกระทำ 6 ด้าน คือ 1) ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ 2) กิจกรรมทางกาย 3) โภชนาการ 4) สัมพันธภาพระหว่างบุคคล 5) การพัฒนาทางด้านจิตวิญญาณ 6) การยกเรื่องการดูแลและสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนให้เด่นชัด จะช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนระบบสาธารณสุข ดังคำกล่าวของ ไพจิตร ปะบุตร (2533: 32) ที่ว่าการดูแลสุขภาพของประชาชนในเชิงบวกจะเป็นไปไม่ได้เลยแม้จะสร้างสถานบริการของรัฐให้สามารถครอบคลุมได้ดีเพียงใด トラบใดที่ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง จากที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาจะต้องไปปฏิบัติหน้าที่เป็นพยาบาลวิชาชีพทำหน้าที่ในการดูแล รักษา ตลอดจนบริบาลผู้ป่วย ตลอดจนการส่งเสริมสุขภาพ และสุขภาพโดยรวมของประชาชนทั้งในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลชุมชน หรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาพยาบาลจะต้องมีสุขภาพที่แข็งแรง สมบูรณ์ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานและคุณลักษณะที่สำคัญเพื่อที่จะสามารถดูแล ช่วยเหลือ และให้บริการผู้ป่วยตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการมีสุขภาพกายและจิตที่ดี

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ เพื่อจะนำมาใช้เป็นข้อมูลในการนำไปพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้บุคคลมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อลดภาวะเสี่ยงหรือปัญหาจากการเกิดโรค และส่งเสริมพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพที่ดีต่อตนเอง

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย ตัวแปรที่ศึกษา

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษา
- แหล่งรายได้
- น้ำหนัก
- ส่วนสูง
- BMI

1 พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ

- 1.1 ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ
- 1.2 ด้านกิจกรรมและการออกกำลังกาย
- 1.3 ด้านโภชนาการ
- 1.4 ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
- 1.5 ด้านการพัฒนาจิตวิญญาณ
- 1.6 ด้านการจัดการกับความเครียด

นิยามศัพท์

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ หมายถึงมีภาวะสุขภาพดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ประกอบด้วย การกระทำกิจกรรม 6 ด้าน คือ ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ กิจกรรมทางกาย โภชนาการ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล การพัฒนาจิตวิญญาณ และการจัดการกับความเครียด

สุขภาพ หมายถึง ภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางใจ ทางสังคม และทางจิตวิญญาณที่เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุลสุขภาพ การมีร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัย มีสุขภาพจิตดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ หมายถึง ความสามารถในการอธิบาย หรือเข้าใจเนื้อหาความรู้และการนำไปใช้ และพิสูจน์เป็นความจริงเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพส่วนบุคคล

นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) คณะพยาบาลศาสตรมหาวิทาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

ระเบียบวิธีวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจงโดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตรจำนวน 211 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในแต่ละด้านมีจำนวน 36 ข้อ และได้หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา(IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา(IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1 และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค ได้ค่า 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.การวิจัยเชิงปริมาณทำการแจกแบบสอบถามให้แก่ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตรจำนวน 211 คน และได้แบบสอบถามคืนกลับอย่างครบถ้วน

2.การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนัดกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 211 คน คือนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตรมหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ ได้ทำการชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ทราบก่อน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล(Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม f – Test และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

4. ผลการวิจัย

1.ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุอยู่ที่ระหว่าง 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.8 กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 28.4 มีน้ำหนักอยู่ในช่วง 51 - 55 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 28.4 มีส่วนสูงอยู่ในช่วง 156 – 160 เซนติเมตร คิดเป็นร้อยละ 47.9 มีระดับของดัชนีมวลกายอยู่ที่ 18.50 – 22.90 คิดเป็นร้อยละ 56.4 และส่วนมากมีแหล่งรายได้จากผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 59.2

2.พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 211 คน โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (\bar{X} = 3.00 , S.D. = 0.30) ด้านการพัฒนาจิตวิญญาณ มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (\bar{X} = 3.15, S.D. = 0.39) ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (\bar{X} = 3.09 , S.D. = 0.40) ด้านการจัดการกับความเครียด มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (\bar{X} = 3.07 , S.D. = 0.44) ด้านโภชนาการ มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ (\bar{X} = 2.97 , S.D. = 0.55) ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (\bar{X} = 2.89 , S.D. = 0.45) และกลุ่มตัวอย่างที่เลือกทำน้อยและมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุด คือ ด้านกิจกรรมและการออกกำลังกาย มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (\bar{X} = 2.85 , S.D. = 0.56)

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-Test (One – Way Analysis Of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ แหล่งรายได้ พบว่าพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 1.421 ค่า(Sig.) เท่ากับ 0.237 ด้านกิจกรรมและ

การออกกำลังกาย ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 6.016 ค่า(Sig.) เท่ากับ 0.000 ด้านโภชนาการได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 0.723 ค่า(Sig.) เท่ากับ 0.538 ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 0.142 ค่า(Sig.) เท่ากับ 0.934 ด้านการพัฒนาด้านจิตวิญญาณได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 1.689 ค่า(Sig.) เท่ากับ 0.170 ด้านการจัดการกับความเครียดได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 0.242 ค่า(Sig.) เท่ากับ 0.866 ซึ่งในด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แหล่งรายได้มีผลต่อพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านกิจกรรมและการออกกำลังกายแตกต่างกัน

5. อภิปรายผลการวิจัย

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพโดยภาพรวมจากผลการศึกษาวิจัยพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมและการออกกำลังกาย และด้านโภชนาการซึ่งมีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ ลดาวัลย์ ประทีปชัยกุล และคณะ(2550, 36) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะสุขภาพและพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากร: กรณีศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างบุคลากรคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพจำแนกเป็นรายด้าน จากผลการศึกษาวิจัยพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ โดยภาพรวมด้านการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูงด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง ด้านการจัดการกับความเครียด มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูงซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเจริญ บัวพุ่ม และ คณะ

(2553, 36) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง จังหวัดชัยนาท จากการวิจัยพบว่า เมื่อแยกพิจารณารายด้าน แสดงให้เห็นว่า ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง ด้านโภชนาการมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในระดับสูง ด้านการเจริญทางจิตวิญญาณมีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง

จากการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในรูปแบบรายการจำแนกตามลักษณะข้อมูลทั่วไปของดัชนีมวลกาย พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในระดับสูง คือ ด้านการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ ส่วนมากมีมวลกายระดับที่มากกว่า 30 รองลงมา คือ ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับสูง ส่วนมากมีส่วนมากมีมวลกายระดับที่มากกว่า 30 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกิจกรรมและการออกกำลังกาย มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมากมีมวลกายระดับที่มากกว่า 30 ซึ่งไม่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิมพ์ อุ้นพรม (2550, 58) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของโปรแกรมการให้ความรู้ด้านสุขภาพต่อพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวานวัยผู้ใหญ่ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ มีค่าดัชนีมวลกายระหว่าง 25-29.99 และส่วนใหญ่ค่าระดับความดันโลหิตน้อยกว่า 140/90 mmHg

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษด้านคณะผู้บริหารของคณะพยาบาลศาสตร์ ควรจัดให้มีการปรึกษาหารือร่วมกัน และควรมีการวางแผนติดตามระบบพฤติกรรมสุขภาพของกลุ่มนักศึกษา ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยร่วมที่มีผลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ และปัจจัยที่มีผลต่อการคงอยู่ของพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ในกลุ่มของนักศึกษาควรศึกษาพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ โดยการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อเป็นตัวแทนของประชากรในการศึกษาในระดับต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง

วรรณวิมล เมฆวิมล. (2553). พฤติกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาสาขาวิชาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

เกียรติพงษ์ อิตุพร, (ม.ป.ท.). หลักการพยาบาลและการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม. คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย.

สุรีย์ ธรรมิกบวร. (ม.ป.ท.). ทฤษฎีการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2559.

อัจฉรา ปุราคมและ ยอดแก้ว มหิงสา. (2556). พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน.

จूरรัตน์ บุญญา. (2558). ผลของรูปแบบการส่งเสริมการรับรู้ภาวะสุขภาพและพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ แบบมีส่วนร่วมสำหรับพนักงานรักษาความสะอาด สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).

ทิพย์กมล อิสลาม. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุไทยอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา. (วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต).

พรเจริญ บัวพุ่ม และคณะ. (2553). แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังจังหวัดชัยนาท. งานวิจัยจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท.

มธุรดา ม่วงมัน. (2546). ปัจจัยด้านสถานการณ์พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากรสุขภาพ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

วรรณลักษณ์ ศรีวรรณตัน. (2544). พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของพยาบาลประจำการ แผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ลดาวลัย ประทีปชัยกูร และคณะ. (2550). ภาวะสุขภาพและพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของ บุคลากร: กรณีศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. รายงานวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปานรดา เขียวสังข์. (2554). พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของพยาบาลในจังหวัดยโสธร. (วิทยานิพนธ์ สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).